

Smolenice, júl 1936.

Číslo: 8.

K R Í Ž E .

Za niekoľko dní bude pole plné krížami. Nastane doba žatvy. Čím viacej krížov na poli, tým väčšia je radosť roľníkova.

Križe vidíme však aj v inú ročnú dobu skoro za každým krokom. Nachádza sa v kostole, v kresťanskom dome, na uliciach, cestách, v horách. A keď si dobre otvoríme oči, najdeme podobu kríža aj na iných predmetoch; na okenných rámoch objavíme mnoho malých krížikov, tak podobne aj na plotoch. Keď sa s vrchu pozerať na obce, ulice alebo v chatári zasa cesty sviatia ďaleko ako krásne biele kríže. Slovom celý svet je plný krížov. Príroda za každým krokom nám takto pripomína znak nášho vykúpenia. Akoby každý predmet volal na nás: „my zvestujeme Krista ukrižovaného, Židom síce pohoršenie a pohanom hluposť, ale samým povolaným Krista moc Božiu a mudrosť Božiu. 1 Kor 1, 23.

Svet je plný aj neviditeľnými, duševnými krížami. Tolko náreku, biedy a trápenia azda nikdy nebolo na svete ako je teraz. Sotva sa pomíne jeden kríž, za ním sa valí na nás už druhý.

A preca môžeme tvrdiť, že každý kríž je požehnanie, pravda len pre toho, ktorý ho prijíma s odovzdanosťou do Božej vôle. „Vieme, že tým, ktorí miluju Boha, všetko dopomáha k dobrému.“ Rim 8, 28.

Zato je tolko krížov všade, aby nám pripomínaly lásku Božiu. Kríž sa stane takto pre nás dvíhadlom mysle k Bohu. Využime každú príležitosť, aby sme sa spojili s Bohom kratučkým vzdychom, keď zbadáme alebo objavíme niekde podobu kríža.

Nereptajme na kríže. Nerozumný by bol roľník, keby začal nariekať, že má mnoho krížov na poli. Napracuje sa, nalopotí sa dost, ale sa preca teší, že má možnosť naplniť si svoju stodolu obilím a zabezpečiť si živnosť na celý rok.

Doba krížov je pre nás dobou duševnej žatvy. Čím viac krížov dolieha na nás, tým viacej máme príležitosti získavať zásluby a tak to nashromaždiť do nebeskej stodoly.

Treba byť však usilovným v sbieraní zásluh: „mne treba konať skutky, dokiaľ je deň; prichádza noc, kde nikto nemôže pracovať.“ Ján 9, 4.

Kol'ká škoda, keď človek svojím reptaním proti krížu a trápeniu tratiť zásluhu a kríž preca len musí niest!

Buďme veľkodušní voči Pánu Bohu! Viditeľné kríže nech nás povznášajú k Bohu! Duševné kríže však nesme trepezlivo, pamätajúc, že každá trápenie je pre nás veľkou duševnou žatvou, v ktorej si môžeme nashromaždiť mnoho duševných milostí pre večný život. - Naučme sa od krížov na poli, že každý kríž je požehnaním!

CIRKEVNÁ DAŇ.

Raz hovoril kňaz s katolíckym úradníkom o cirkevnej dani a riekol: „Nebolo by lepšie, keby sme sa spojili dobrovoľnými darmi, jak to kedysi robili prví kresťania?“

Úradník rozhodne odporoval: „Kto opravdu chce k Cirkvi náležať, nech aj prináša obeť pre Cirkev. Ináč by si jej nevážil. Beztoho su cirkevné dane najnižšie. Kol'ko od nás

48

vymáha na daniach štát a koľko Cirkev? A preca, aspon ja som presvedčený, nám Cirkev dáva o mnoho viac."

Knaz bol trochu zahabný touto odpoveďou. Keď však doma o nej premýšľal, uznal, že uradník mal pravdu. A vzpomenuť si, jak v iných krajinách, na pr. v Amerike, v Anglii, vo Francúzsku katolíci o mnoho väčšie obete prinášajú, a práve preto svoju Cirkev tak miluju.

Človekovi zaplače srdce, keď počuje jak sa u nás nadáva na cirkevnu dan. Na politiku, na pivko alebo na iné márnosti je penazí dost, ale Cirkvi dať voľačo - to neide. Musí sa najprv nahrešiť; nareptať a potom na koniec preca sa len musí zaplatiť. O čo lepšie by bolo hneď ochotne si splniť svoje povinnosti voči Cirkvi a takto ukázať svoju lásku a prítulnosť voči nej!

VOLAKEDY - DNES ?

V novom a najnovšom čase sociálna otázka sa stala veľmi páľčivou. Nesvedomiti agitátori vyhasili ľudu hviezdy nebies, t.j. odnali mu vieru v spravodlivú odplatu v buducem živote, a nahradili ju blaženostou v živote prítomnom - ale skutočne blaženým ho tým neučinili. Ľud je nespokojný, buri sa - a jeho nenávisť začína byť povážlivou nielen v Barcelone, ale aj inde.

Či pracujúca trieda bola tak nespokojná, či hrozila revolúciou i vtedy, keď ešte životný strom katolíckej Cirkvi chránil národy?

Počujme niekoľko svedectví!

Sociálny demokrat Kautský vo svojom článku: "Práca dnes a pred 500 rokmi" píše toto: "To, čo je dnes robotníkovi akoby ideálom, za čo dnes musia viesť tvrdý, urputný boj proti meštanskej triede, to bolo pred poltisícročím, v "temnom stredoveku" skutočnosťou. Pred 500 rokmi robotníci nepracovali tak ťažko a pracovná doba bola kratšia, ako je dnes. Napriek tomu mzda bola vyššia, dôkazom čoho sú predpisy pre robotníkov zo XIV. a XV. storočia. Tieto nariaďujú, že robotník má nárok, denne len na dvojaké mäso a na istu dávku vína alebo piva..., že remeselníci tovaryšinesmu sa obliekať do zamatu a hodvábu - a podobné. Tieto predpisy by byly dnes celkom zbytočné."

Dejiny XI. a XV. storočia nám jasne hovoria o tom rozkveť a o všeobecnom blahobyte robotníctva, aký od tej doby nebol nikdy" - hovorí Schönberg.

A protestant Schmoller píše: "XV. storočie bolo skvelou dobou, za ktorou sa ohliadame ako za strateným rajom."

"Robotník sa mal dobre. Pracoval usilovne, ale nie darmo. Život mal príjemný. Továryši mali vysoké mzdy a také zaopatrenie, akého sa pracujúcemu ľudu ani predtým ani potom nedostalo. Život bol veselý a počestný. Radosť a spokojnosť panovala vo všetkých kruhoch obyvateľstva" Takto píše dr. Ratzinger o "klerikálnom" stredoveku.

A Cirkev i dnes to mieni s robotníckou triedou tak dobre, ako v tých blažených časoch. Katolícki sociálni politikovia bojujú za nu a vo všetkom jej idú po ruku. A či si pápež Lev XIII. nevydobyť ohromné zásluhy svojim okružným listom o robotníckej otázke?

/ Z knižky Scheer-Buday: Prečo milujem svoju Cirkev? str 28-29/.

O, ubohí, zavedení robotníci, pridávate sa k svojim najväčším vykorisťovateľom a odvraciate sa od svojej tak vrele vás milujúcej Cirkvi!

Nedajte sa zaslepiť, ale hľadajte úprimne pravdu. Kto ju zo srdca hľadá, najde ju.

Nemyslite si, že Cirkev a vaši duchovní chcú vám zle. Naopak. Oni chcú vám to najlepšie. Len vy považujete Cirkev a knazov za svojich najväčších nepriateľov. Jak sa však nylite!

Daj bože, aby ste našli cestu nazpät' ku svojej vás milujúcej matke Cirkvi prv než bude neskoro!

TRochu LITURGIE.

Kňaz, keď ide slúžiť svätú omšu, zastupuje osobu Krista Pána. V mene jeho obnovuje vo svätej omši obeť kríža nekrvavým spôsobom.

Pri tomto svätom ukone nie len že zastupuje osobu Kristovu, ale je jej mu podobný aj v rúchu: to čo slúžilo vtedy na hanbu a potupu Spasiteľa, teraz sa používa na zvýšenie ucty a vážnosti tejto obety.

Humerale znamená šatku, ktorou bola zastretá tvár Kristova, keď ho pohlavkovali a sa mu vysmievali.

Alba predstavuje biele rúcho, do ktorého dal Krista ako nejakého blázna obliecť Herodes.

Cingulum znázorňuje povrazy, ktorými bol sputaný v zahrade a potom biče, ktorými ho bili k stĺpu priviazaného.

Manipulus putá, ktorými byly jeho ruky sputnané ako nejakého zbojníka.

Štola znamená povrazy na krk mu hodene a ďalej kríž na plecía mu vloženy.

Ornát šarlátové rúcho, ktoré mu vložili vojaci z posmechu ako kráľovi židovskému.

Myšlienka na tento krásny význam týchto súčiastok veľmi napomáha požobné slyšanie svätej omše.

Všimnime si aj čnosti, ktoré sa mysticky znázorňujú týmto rúchom, aby sme vedeli, s koľkou svätosťou a neporušenosťou mravov máme byť prítomní na svätej omši.

Humerale pripomína, že cez omšu máme myseľ obrátiť len na večné a spasiteľné veci a odvrátiť ju od starostí o pominuteľné veci. Nádej a dôvera v Boha bude nám spasiteľným šišakom oproti pokušeniam.

Pripomína aj ľudskú prírodu Kristovu. Ako humerale zakrýva hlavu knazovu, tak ľudská príroda skrýva božstvo Kristové.

Napomína ku skromnosti v pohľade. Cez omšu sa neobzerať zvedavo, ale obráťme si oči na najsvätejšiu obeť.

Alba zakrývajúca celé telo znamená nevinnosť, prostotu, čistotu, skvelosť a krásu duše. Týmito čnosťami máme byť preniknutí pri obete svätej omše.

Cingulum je odznakom zdržanlivosti a čistoty. Všetky city si musíme

očistiť a telesnú lásku premôcť duševnou, ktorá je zlatom lásky.

Manipulus zavesený na ľavom ramene ukazuje slzy, bolesť a pokánie, ktorými máme truchliť nad svojimi hriechami a ich ľutovať; telesné a duševné sebazapieranie; pokoru, ktorou máme pristupovať k oltáru; budúcu odmenu za naše práce: „Chodia sem i tam a plaču, rozsiievajúc svoje semeno; ale prídu zas s plesaním nesúc svoje snopy.“ Žalm 125,6.

Štola na krk zavesená a krížom cez prsia preložená ukazuje, že sa máme spojiť s Bohom a jakoby s ním sviazat; svoj kríž trpezlivo niesť, podrobiť sa v poslušnosti Božiemu zákonu a jeho jarmo radostne nosiť.

Ornát, ktorý je najdrahocenejší zo všetkých, je znakom lásky, ktorá vyniká nad ostatné čnosti a je akoby ich kráľovnou a pojítkom. Bez nej každá čnosť je nedokonalá. Ako však ornát sa delí na dve čiastky, tak je aj láska dvojaká: k Bohu a bližnému. Ako ornát je rozličnej farby podľa sviatkov, tak aj láska má mať rozličné city: raz radosť pre dobrodeňia Božie a vďačnosť, indy silu v protivenstvách, potom zasa smútok pre svoje a cudzie hriechy.

Myslime si pri svätej omši na tieto čnosti, aby sme sa aj my obliekli duševne do týchto čností a mohli spolu s knazom aj my obetovať Pánu Bohu obeť milú a ľubeznú.

- o x o -

DRZÝ ŽOBRÁK.

Sedliak robil v nedelu na poli, kým jeho sused šiel do kostola. Posmieval sa jeho zbožnosti; sused mu však nezostal dlžen odpoveďou. „Priateľu, čo by si riekol, keby som mal 7 zlatých a by som daroval z nich 6 žobrákovi?“ „Riekol bych, že si štedrý človek.“ Sused sa pýtal ďalej: „Čo by si riekol, keby ten žobrák miesto podakovania ešte mi ukradnul siedmy zlatý?“ „Povedal bych, že je lotor a že má byť obesený.“ - „Tak si sám seba odsudil. Zo siedmich dní týždňa daroval ti Boh šest, len siedmy si podržal. A ty mu ešte tento siedmy kraďeš. Si podobný tomu žobrákovi.“

PRACOVAŤ V NEDĽHU ?

"Svätenie nedele", hovorí ohýreč-
ný lekár, "je povinnosťou, ktorú u-
kladá príroda. Znesväcovanie nedele
podkopáva predčasne život, je to ja-
kási sebaavražda. To hovorím, ako lekár.

"Nedelný klud", hovorí iný, "je pr-
vé prikázanie zdravovedné. Kto ho
prestupuje, kope predčasne hrob nie-
len svojmu zuboženému telu, ale i
blahobytu svojej rodiny. Len nedelňý
odpočinok zaručuje človekovi trvalú
schopnosť pracovať a spokojnú myseľ.
Nedelňý klud je zároveň základom dob-
rého hospodárstva; zaručuje pokoj a
poriadok v živote verejnom."

Jeden z najobľúbenejších anglic-
kých štátnikov napísal: "Zatiaľ čo
priemysel odpočíva a pluh nočinne le-
ží, keď sa z vysokých komínov nedymí,
koná sa iná práca, ktorá prináša ne-
malý úžitok a nemalé bohatstvo nášmu
národu. Človek sa zotavuje; čerpá no-
vé sily, aby budúcim dňom s pozorno-
stou sbystrenou a s telom osveženým
sa dal do práce".

Nedela chráni tedy našu pracovnú
silu; ale má ešte aj iný význam: "
chrániť pravú ľudskú dôstojnosť pro-
ti nízkym pudom. Človek sa nesmie
znižovať, aby sa stal ťažným dobytkom
a strojom. Človek je obrazom Božím.
Aj najchudobnejší robotník nech je
stále vedomý svojej dôstojnosti jako
dieťaťa Božieho! Aj keď sily a schep-
nosti nie sú jednako rozdelené, aj
keď majetok je nie rovnaký, preca má
byť v každom týždni j e d e n deň,
v ktorom by chudobný užíval rovnaké-
ho kludu s bohačom."

ČO BUDE V JÚLI ?

- 30.VI. Spoveď pred prvým piatkom.
- 2.VII. Spoveď v Lošonci.
- 3. Prvý piatok. Nezanedbajme sv.
prijímanie ani pre poľné práce!
- 4. Večer spoveď mužov a mláďencov.
- 5. Sviatok sv. Cyrila Metoda, prvá
nedela. O 10 h. spoločná sv. omša a
prijímanie mužov a mláďencov celej
farnosti.
- 6. Na poludnie príjde j.em.p. Karol
kardínal Kašpar, arcibiskup pražský
do Trnavy. Okolité obce pôjdu proces-
siou na jeho uvítanie. Idme aj my vo
veľkom počte do Trnavy uvítať ho!

Kto kazí ľudu nedelňu, okráda ho
o dôstojnosť a slobodu ľúbom zaru-
čenú, okráda ho o deň určený k je-
ho dôstojnému vzdelaniu.

Kde niet pravého svätienia nedele,
tam má človek stáva zvieratkom. Zde
sa nedela zosvetľuje, tam príhýva
nie len nevery, ale i zvrátení,
pretože nízke duchovné vzdelanie.
Čím viac sa nedela zosvetľuje, tým
väčšia rozháranosť sa vŕhá do ľud-
skej duše.

Nepriateľom nedele je ziskuchtiv-
nosť. Viac výrobkov, viac mzdy! Tak
voľajú zamestnávateľa aj robotníci,
ktorí činia nedelňu dňom všedným. Po-
čítajú však veľmi zle. Práve znesvä-
covanie nedele je hrobom ich blaho-
bytu. Kto pracuje v nedelňu, uvaluje
ťažku kliatku na svoju prácu, na svo-
je svedomie a na svoj rodinný život.
Páp Boh nazval túto kliatku tichým
ohnom, ktorí sa rozhorí u dverí, cez
prah vnikne do domu a strávi jeho
vnutrajšok.

Kardínal bertram píše: "Je pre
mňa veľkou radosťou, keď vidím na
svojich nedelňých cestách birmovných
jako práve katolícké obce vynikajú
posvätným mierom a nedelňým kludom.
A práve tie osady, v ktorých sa sve-
domite zachováva nedelňý klud, býva-
jú s poľnými prácami a žatvami oby-
čajne skorej hotoví než inde. Oby-
vatelia susedných obcí často sa ich
pýtajú: "Prečo je to? Vy máte toľko
nedelí a sviatkov, a bývate skorej
hotoví než my?" Rozumní dedinčania
odpovedajú im s usmevom: "Práve preto!
Nedela nám nič neuberá, ale mnoho
nám dáva!"

11. sv. spoveď a 12. sv. prijímanie
dievčat.

18. sv. Spoveď a 19. sv. prijímanie
žien. Schôdza kat. jednoty žien.

MILODARY: Koberce do kostola stály i
s dovčom Kč 2355.- Zo sbierok sa
uhradilo 9.II. 1332.35 Kč
priamo na fare odovzdané 61.-
sbierka 11. júna 620.30
sbierka 14. júna 234.-

Ešte nesplatené 107.35 - 2247.65
Na kalváriu dali: JH 20.-, AŠ 10.- zo
šast.putí 100.- MF 100.- ŠŠ 40.- LP 40.-
MB 100.-